

Landbrugsminister mener om dette Spørgsmaal.

Som jeg vistnok nævnte før, er mange af de frivillige Afløsninger, som vi gennem Betænkningens Bilag 2, der er sendt os fra den højtærede Landbrugsminister, har faaet Oplysning om, foregaaet efter Gennemsnittet af 10 Aars Kapitelstakster for Aarene 1904—13. Der er enkelte, der er afløste lidt billigere, som den ærede Ordfører ogsaa har oplyst, men adskillig flere er afløst noget dyrere. Og dertil kommer jo, at mange af disse Afløsninger har været betingede af, at Afløsningssummen skulde betales kontant. Mellem de Afløsninger, som den ærede Ordfører nævnte, der var foregaaet til billige Takster, var ogsaa Afløsningen af Arvefæsteafgifter til Broksø Gods. Der blev ganske vist afløst til en Afløsningssum af 227 Kr., det har jeg nok set, men Afløsningssummen skulde betales delvis kontant. Ganske vist staar der ikke noget om, hvor stor en Del, der skulde betales kontant, men den Del der skulde blive staaende, skulde ikke afbetales i ca. 55 Aar, hvad det vil blive efter Lovforslaget, men i $17\frac{1}{3}$ Aar, og det gør jo en væsentlig Forskel at faa Summen udbetalt i $17\frac{1}{2}$ Aar fremfor at have en Amortisationstid paa 55 Aar. Men af disse Oplysninger fremgaar, at de allerfleste Afløsninger, saaledes som det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) ogsaa har paavist, er foregaaet efter ikke ubetydelig højere Takster end dem, som Lovforslaget fastsætter, og de fleste, eller i alt Fald mange af dem, efter 10 Aars Gennemsnit, 1904—13, og ikke faa efter væsentlig højere Afløsningssummer. Ogsaa jeg har, ligesom det ærede 3die Medlem for 3die Kreds, lagt Mærke til, at Ministeriet ifølge en Skrivelse af 26. Oktober 1917, altsaa en Skrivelse af ret ny Dato, har forlangt et betydelig højere Beløb, naar det tilbyder Arvefæsteyderne Afløsning, for saa vidt disse ønsker en saadan. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse endnu en Gang oplæse vedkommende Passus, som jeg finder meget interessant, den findes under Litra f. i Underbilaget under Bilag 1, og Ministeriet har der udtalt: „Bestemte Regler for Betingelserne for Afløsningen har ikke været fastsatte, men man har som Regel som Afløsningssum for Kornafgifter forlangt Gennemsnittet af 5 eller — navnlig i den allersidste Tid — 10 Aars Kapitelstakster. For Rekognitionens Vedkommende har man fordret $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ Gange Rekognitionens Gennemsnitsværdi“. Det er

jo en ganske anden Afløsningsregel end den, der er foreslaaet i Lovforslaget. Efter disse Udtalelser i Kirkeministeriets ommeldte Skrivelse ser det jo ud til, at Ministeriet ogsaa har lagt Krigsaarenes Kapitelstakster til Grund — ja, man kan ikke af denne Skrivelse se, om Ministeriet i dette Øjeblik ogsaa forlanger Kapiteltaksten for 1917 lagt til Grund, den bliver først sat nu i 1918, men man kan ikke læse den Udtalelse anderledes, end at Ministeriet i hvert Fald har lagt Kapitelstaksterne for 1914, 1915 og 1916 til Grund, naar det har skullet forhandle med Yderne om Afløsning.

Dette at lægge Krigsaarenes Kapiteltakster til Grund mener jeg dog vilde være urigtigt at gøre ved en Tvangsafløsning; men jeg mener, at en Afløsning efter et Gennemsnit af 10 Aars Kapitelstakster fra 1904 til 1913 — ingen af disse Takster har jo noget med Krigssituationen at gøre — vilde give en vistnok moderat Afløsning for Yderne, men dog ogsaa, tror jeg, en ret rimelig Afløsning for Nyderne. Og havde Lovforslagets Afløsningsregler været disse, vilde jeg i hvert Fald have kunnet stemme for Lovforslaget, saa meget mere, som mange af de frivillige Afløsninger, som jeg allerede har sagt, er foregaaet efter Regler, som ligger i Nærheden deraf. Gennemsnittet af disse 10 Aars Kapiteltakster for Aarene 1904—13 er for Rug 11 Kr. 36 Øre, for Byg 11 Kr. 13 Øre, for Havre 7 Kr. 69 Øre og for Hvede 13 Kr. 27 Øre. Da Byg er saa ubetinget Hovedkornsorten i dette Forhold, skal jeg kun omtale de to Hold Afløsningsregler for Byggets Vedkommende. Efter som man afløser efter Gennemsnittet af Kapiteltaksterne for 1890 til 1913 med Udskydelse af de to laveste og de to højeste Takster, eller man afløser efter Gennemsnittet af Kapiteltaksterne for de 10 Aar fra 1904—13, bliver der en Forskel pr. Tønde Byg af 1 Kr. 10 Øre, idet Taksten, for at gentage det, i det ene Tilfælde var 10 Kr. 03 Øre, i det andet Tilfælde 11 Kr. 13 Øre. En Tønde Byg kommer altsaa i det sidste Tilfælde op paa 1 Kr. 10 Øre mere end i det første Tilfælde, og det vil igen sige en 11 pCt. højere Afløsningssum. Kapitalværdien vil i første Tilfælde blive, som det gentagne Gange er nævnt af den ærede Ordfører (Ole Hansen), 250 Kr. 75 Øre, i sidste Tilfælde 278 Kr. 25 Øre eller 27 Kr. 50 Øre højere i det sidste Tilfælde end i det første. Og naar der tages Hensyn til, at Summen ikke skal udbetales kontant — hvad jeg altsaa indtil